

Брюксел, 3.12.2013 г.
COM(2013) 849 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

съгласно член 16 от Директива 2007/74/ЕО на Съвета относно освобождаването от данък върху добавената стойност и акциз на стоки, внасяни от лица, пътуващи от трети страни

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

съгласно член 16 от Директива 2007/74/ЕО на Съвета относно освобождаването от данък върху добавената стойност и акциз на стоки, внасяни от лица, пътуващи от трети страни

СЪДЪРЖАНИЕ

ДОКЛАД ОТ КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА	2
1. Резюме	4
2. Анализ на резултатите от консултацията	4
2.1. Въведение	4
2.1.1. Правно основание и основни елементи на Директивата	4
2.1.2. Методика	4
2.2. Обсъждане на получените мнения	5
2.2.1. Членове 3, 7 и 13 — Определения	5
2.2.2. Член 6, буква а) — Тълкуване на „внос, който не се извършва редовно“	8
2.2.3. Член 8 — Третиране на други тютюневи изделия (тук: снус)	11
2.2.4. Член 8, параграф 2 — Разграничение между въздушните пътници и другите пътници	11
2.2.5. Членове 8, 9, 11 — Количествени лимити	12
2.2.6. Член 10 — Възраст на пътниците	12
2.2.7. Член 11 — Гориво в преносим съд	13
2.2.8. Член 14 — Минимална сума на данъка	14
2.2.9. Връзка между паричните прагове и количествените лимити	14
2.2.10. Плаване по вътрешните водни пътища и пътнически транспорт по река Дунав	14
3. Обща оценка и заключение	14
4. Приложение	15

1. РЕЗЮМЕ

Настоящият доклад е изготвен в съответствие с разпоредбите на член 16 от Директива 2007/74/ЕО на Съвета относно освобождаването от данък върху добавената стойност и акциз на стоки, внасяни от лица, пътуващи от трети страни („Директивата“), съгласно които Комисията предоставя на Съвета доклад относно изпълнението на посочената директива, ако е необходимо придружен от предложение за изменение.

За целите на изготвянето на настоящия доклад през юни 2012 г. Комисията изпрати до държавите членки въпросник, с искане да представят мненията си по Директивата (всички части — съображения и членове) и повдигна конкретни въпроси относно използването на предвидените в Директивата освобождавания. Комисията получи отговори от всичките членуващи тогава 27 държави¹. Петнадесет държави членки посочиха, че няма нужда от изменение на действащите правила. Пет държави членки предложиха редакционни промени, а 7 държави членки докладваха за проблеми при прилагането на някои разпоредби.

Макар да са установени редица характерни проблеми, по-специално по отношение на определението и тълкуването на технически термини като „внос, който не се извършва редовно“, Комисията не счита, че на този етап има убедителни причини за законодателни действия и по-скоро ще се опита да разреши въпросните случаи посредством съответните процедури на комитет, обмен на най-добри практики и практически административни насоки и инструменти.

2. АНАЛИЗ НА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ КОНСУЛТАЦИЯТА

2.1. Въведение

2.1.1. Правно основание и основни елементи на Директивата

Правното основание за настоящия доклад е член 16 от Директивата: „На всеки четири години, като първият път е не по-късно от 2012 г., Комисията изпраща до Съвета доклад относно изпълнението на настоящата директива, ако е необходимо придружен от предложение за изменение“.

Посочената директива определя правилата, отнасящи се до освобождаването от данък върху добавената стойност (ДДС) и от акциз на стоки, внасяни в личния багаж на лица, пътуващи от трета страна или от територия, на която разпоредбите на Общността относно ДДС и/или акциза не се прилагат. С други думи по същество тя определя освобождаванията в ЕС при международни пътувания. По отношение на митата се прилагат разпоредбите на член 41 от Регламент (ЕО) № 1186/2009. Този аспект не е пряко засегнат в настоящия доклад освен за целите на последователния анализ или в опит за реализиране на синергии (вж. по-долу).

Целта на редовното оценяване, което се изисква според задължението за докладване, е да се провери дали определенията, праговете стойности, количествените лимити и други разпоредби, определени в Директивата, все още отразяват икономическите реалности и изпълняват своето предназначение.

2.1.2. Методика

За целите на изготвянето на настоящия доклад Комисията проведе консултация с държавите членки, за да получи обратна информация относно изпълнението и

¹ Хърватия се присъедини към ЕС едва на 1 юли 2013 г. и не е включена в консултацията.

ефективността на съответните разпоредби и практическата полза от тях. По-специално бяха зададени конкретни въпроси относно използването на предвидените в Директивата освобождавания и количествени лимити². Данните от въпросника бяха използвани като основен източник на информация за настоящия доклад. Службите на Комисията направиха оценка също така на „Доклад относно разпоредбите за личния багаж — Докладване по въпроси, свързани с изпълнението на член 41 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета, въведен с Регламент (ЕО) № 274/2008 на Съвета“, изпратен на Съвета на 22 ноември 2011 г. от Генералния секретариат.³

Макар че Регламент (ЕО) № 274/2008 се отнася до освобождаването от мита, а с Директива 2007/74/ЕО на Съвета се разглежда освобождаването от данък върху добавената стойност и акцизи, и двата набора от правила основно касаят едни и същи въпроси, а именно вноса на стоки, носени в личния багаж на пътниците, от трети страни или територии, в които правилата на Общността не се прилагат. Освен това и двата набора от правила се прилагат от едни и същи органи — митническите органи, отговорни за вноса. Следователно установените от държавите членки проблеми или ще бъдат едни и същи, или най-малкото частично ще се припокриват. При тези условия мащабите на проблемните области, докладвани във въпросника от държавите членки, както и евентуалните решения най-добре могат да бъдат разбрани и решени, ако и двата набора от правила бъдат разгледани съгласувано.

По-нататък в настоящия доклад са разгледани само въпросите по същество, повдигнати при консултацията. Исканията за редакторски и езикови промени не са обхванати. Те обаче са взети предвид в работата на Комитета по акцизите⁴.

2.2. Обсъждане на получените мнения

2.2.1. Членове 3, 7 и 13 — Определения

Две държави членки поискаха по-точно определение на следните термини, посочени в Директивата:

Член 3, параграфи 1 и 2 — „трета страна“ и „територия, на която не се прилагат разпоредбите на Общността за ДДС и/или акциз“

За целите на прилагането на освобождаването от ДДС и акциз на стоки, внасяни от лица, пътуващи от трети страни, беше предложено да бъдат разяснени определенията на „трета страна“ и „територии“ в съответствие с директиви 2006/112/ЕО и 2008/118/ЕО на Съвета. С оглед на конвенциите и договорите, които са сключени съответно с Франция, Обединеното кралство и Кипър, за целите на прилагането на споменатата директива Княжество Монако, остров Ман и суверенните базови зони Акротири и Декелия на Обединеното кралство не се считат за трети страни.

Действително в член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 2007/74/ЕО на Съвета се прави разграничение между „трета страна“ и „територия, която не е територия на трета страна, за която не се прилагат директиви 2006/112/ЕО и/или 92/12/ЕИО“. Това разграничение се дължи на факта, че някои територии са част

² Въпросникът беше представен на заседание на Комитета по акцизите и отворен за коментари от 26 юни 2012 г. до 27 юли 2012 г.

³ Документ 16879/2011 — UD 335 — Приложение.

⁴ Вж. Документ на Комисията „Резултати от анкетата относно прилагането на Директива 2007/74/ЕО на Съвета от 20 декември 2007 г. относно освобождаването от данък върху добавената стойност и акциз на стоки, внасяни от лица, пътуващи от трети страни“ (СЕД 798).

от митническата територия на ЕС, но в тях не се прилагат някои фискални правила, а в други случаи определени територии са извън митническата територия, но поради споразумения за асоцииране в тях се прилагат някои фискални правила на Общността. В повечето случаи причините за тези — несъмнено понякога сложни правила — са с исторически характер и често са решавали продължителни конфликти. Разграниченията в член 3, параграфи 1 и 2 са въведени и трябва да продължат да съществуват именно поради тези исторически съображения и с оглед на изпълнението на поетите от някои държави членки задължения. Пътниците, които навлизат в Общността от остров Ман, не могат да се ползват от освобождаване от ДДС и акциз за пътници в съответствие с член 1 и член 3, параграф 1, защото територията на остров Ман не е трета страна, а пътниците от Монако не могат да се ползват от освобождаването за пътници в съответствие с член 1 и член 3, параграф 2, защото на техните територии се прилагат директиви 2006/112/ЕО и/или 92/12/ЕИО.

Освобождаванията от тези определения съществуват и трябва да продължат да се прилагат по същите исторически съображения. В член 3, параграф 1, втора алинея е предвидено, че предвид финансовото споразумение между Франция и Княжество Монако от 18 май 1963 г. и споразумението за приятелство и добросъседство между Италия и Република Сан Марино от 31 март 1939 г., Монако и Сан Марино не се считат за трети страни по отношение на акциза. Фактът, че Монако и Сан Марино (само по отношение на акциза) не се считат за трети страни (член 3, параграф 1), заедно с определението в член 3, параграф 2 гарантира, че пътниците, които влизат в Общността от Монако, при никакви обстоятелства не могат да се ползват от освобождаване от ДДС и акциз за пътници по Директива 2007/74/ЕО на Съвета, а пътниците от Сан Марино не могат да се ползват от освобождаване от акциз. Всъщност съгласно член 1 от същата директива освобождаването от ДДС и акциз се отнася единствено до пътници от трети страни и територии, различни от трета страна, в които не се прилагат директиви 2006/112/ЕО и/или 92/12/ЕИО.

Аналогично в член 3, параграф 2, втора алинея е предвидено, че предвид споразумението между правителството на Обединеното Кралство и остров Ман по митнически, акцизни и други свързани въпроси от 15 октомври 1979 г., остров Ман не се счита за територия, която не е територия на трета страна, за която не се прилагат директиви 2006/112/ЕО и/или 92/12/ЕИО. Това освобождаване отново гарантира, че пътниците, които влизат в Общността от тези територии, не могат да се ползват от освобождаване от ДДС и акциз за пътници по Директива 2007/74/ЕО на Съвета, защото съгласно член 1 от посочената директива освобождаването отнася единствено до пътници от територия, на която разпоредбите на Общността относно ДДС и/или акциза не се прилагат, и до пътници от трети страни.

Тъй като тези специфични ситуации, причините за които са исторически, продължават да са налице, Комисията продължава да счита, че специфичните правила в член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 2007/74/ЕО на Съвета са необходими.

Член 3, параграф 3 — Въздушни и морски пътници

В този член се прави разграничение между въздушните и морските пътници, от една страна, и, от друга страна, се изключват от освобождаване пътници, пътуващи с частни развлекателни полети или частно развлекателно плаване. В

член 7, първа алинея от Директивата е предвиден паричен праг за въздушните и морските пътници в размер на 430 EUR, докато прагът за другите пътници е 300 EUR.

Едно от направените в рамките на консултацията предложения беше да се измени член 3, параграф 3, така че изключването на лицата, пътуващи с частни развлекателни полети или частно развлекателно плаване, да стане незадължително за държавите членки, като по този начин им се даде възможност да прилагат един и същ паричен праг в размер на 430 EUR за всички пътници, вместо 430 EUR за въздушните и морските пътници и 300 EUR за всички други пътници. Основната идея беше да бъдат улеснени процедурите в държавите членки без сухопътна граница с трети страни.

Разграничението между различните транспортни средства е въведено, за да се отрази ситуацията в държавите членки, които имат сухопътни граници с източноевропейски държави (напр. Русия, Украйна) със значително по-ниско равнище на цените и/или данъците/акцизите. Комисията няма информация за каквото и да било значително намаляване на разликите в цените, което да е настъпило след приемането на Директивата през 2007 г. Обратно, относително високите проценти на инфлацията в повечето държави членки по източната граница на ЕС изглежда са довели до дори по-големи разлики в покупателната способност между тези държави и третите страни по източната граница на ЕС.

Освен това същото заключение изглежда се потвърждава и от проблемите, за които докладваха Унгария и Естония в „Доклад относно разпоредбите за личния багаж — Докладване по въпроси, свързани с изпълнението на член 41 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета, въведен с Регламент (ЕО) № 274/2008 на Съвета“.

При тези обстоятелства Комисията не счита, че има реална възможност изключването на лицата, пътуващи с частни развлекателни полети или частно развлекателно плаване, да стане незадължително за държавите членки.

Друго предложение, направено в рамките на консултацията, беше определението на „пътник“ да бъде приведено в съответствие с член 236 от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността.

Член 236, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 гласи, че „[...] „пътник“ означава:

1. всяко лице, което влиза временно на митническата територия на Общността, а обикновено не живее в нея; и
2. всяко лице, което се връща в митническата територия на Общността, където обикновено живее, след като временно е било в трета страна.“

Обратно на горното обаче, в член 1 от Директивата са определени правила за „[...] лица, пътуващи от трета страна или от територия, на която разпоредбите на Общността относно ДДС и/или акциза, както е определено в член 3, не се прилагат“. Тези територии по-точно са определени в член 3, като са включени препратки към директиви 2006/112/ЕО и 2008/118/ЕО (за отмяна на Директива 92/12/ЕИО). Тези директиви представят по-диференцирана

концепция за обяснените по-горе причини във връзка с предложеното изменение на член 3 от Директивата.

Следователно Комисията не счита, че има причина за привеждане на определението на „пътник“ в член 3 от Директивата в съответствие с това в член 236 от Регламент (ЕО) № 2454/93.

Член 7, параграф 4 — Личен багаж

По тази разпоредба стойността на личния багаж на пътника не се взема предвид за целите на прилагането на паричния праг⁵. Според едно по-широко тълкуване на тази разпоредба „личният багаж на пътника“ би могло да включва също така безмитните покупки, направени по време на изходящото пътуване на пътника. Това би могло да създаде вратичка в законодателството, при която даден пътник може да закупи стоки при напускане на страната си без да плати ДДС и/или мито и да внесе отново тези стоки, като надхвърли паричния праг. Лицето би имало възможност да закупи стоки с неограничена стойност без да плаща ДДС и при все това да ги използва в ЕС. По тази причина беше предложено в този член да се включи определение на „личен багаж“, за да се поясни, че безмитните покупки по време на изходящото пътуване не представляват личен багаж и се вземат предвид за целите на прилагането на паричния праг.

Съгласно член 5 и член 7, параграф 4 от Директивата и член 147, параграф 1, буква а) и член 146, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112/ЕО действително може да има теоретична възможност за злоупотреба. На практика обаче третите страни или териториите извън ЕС обикновено също прилагат парични прагове и количествени лимити за пътниците, които влизат на тяхната територия. Стойността или количеството на стоките, която/което е разрешено да бъде внесена/о безмитно в такива държави на местоназначение, обикновено не е неограничено, но при вноса трябва да се спазят националните/териториалните законови изисквания и на двете отсечки от пътуването при внос.

Комисията няма информация за злоупотреби с икономическо измерение, които да налагат законодателна инициатива, а и държавите членки не са докладвали за такива практики. Следователно службите на Комисията не възнамеряват да подлагат на обсъждане въпроса с включването на безмитните покупки по време на изходящото пътуване на пътника в разпоредбата относно личния багаж/паричните прагове.

Член 13 — Екипажи на транспортни средства

В рамките на консултацията беше предложено също така определението на „екипажи на транспортни средства“ в член 13 от Директивата да бъде приведено в съответствие с член 49, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета от 28 март 1983 г. относно установяване на режима на Общността за митнически освобождавания, заменен от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета от 16 ноември 2009 г.

Според приложение VI към Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета член 49 от Регламент (ЕИО) № 918/83 е отменен без да има съответстваща (нова)

⁵ „Стойността на личния багаж на пътник, който се внася временно или повторно след неговия временен износ, и стойността на лекарствените продукти, необходими за лични нужди на пътника, не се вземат предвид за целите на прилагането на освобождаванията по параграфи 1 и 2.“

разпоредба в отменящия регламент. Вместо това в член 41 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета е предвидено освобождаване от мита на стоките, съдържащи се в личния багаж на пътниците, като се прави позоваване на разпоредбите на Директива 2007/74/ЕО:

„Стоките, съдържащи се в личния багаж на пътниците, идващи от трети държави, се допускат без да се облагат с вносно мито, при условие че подобен внос е освободен от данък върху добавената стойност (ДДС) съгласно разпоредбите на националното законодателство, приети в съответствие с разпоредбите на Директива 2007/74/ЕО на Съвета от 20 декември 2007 г. относно освобождаването от данък върху добавената стойност и акциз на стоки, внасяни от лица, пътуващи от трети страни.“

Следователно Комисията не счита, че привеждането на определението на „екипажи на транспортни средства“ в член 13 от Директивата в съответствие с това в член 49, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 918/83 представлява необходимост или ще осигури допълнително преимущество.

2.2.2. Член 6, буква а) — Тълкуване на „внос, който не се извършва редовно“

Четири държави членки отбелязаха, че считат, че има нужда от по-ясно определяне на разрешената честота на нетърговския внос от пътници (т.е. като се определи максималният брой пътувания през определен период от време). Изглежда някои държави членки, които имат общи сухоземни граници с трети държави, са изправени пред особени трудности, свързани с частни лица, които пресичат границата на ЕС с трета държава по няколко пъти на седмица или — в крайни случаи — няколко пъти на ден и пренасят акцизни стоки в количества равни или малко по-малки от максимално допустимия лимит, както и други стоки на стойност равна на разрешените парични прагове.

Службите на Комисията разбират опасенията на тези държави членки, още повече че те до голяма степен съвпадат с описаните в „Доклад относно разпоредбите за личния багаж — Докладване по въпроси, свързани с изпълнението на член 41 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета, въведен с Регламент (ЕО) № 274/2008 на Съвета“. Службите на Комисията също споделят мнението, че този внос не следва да се разглежда като „внос, който не се извършва редовно“.

В Директивата обаче не е посочена каквато и да било база за определяне на подходяща честота на пътуванията.

Според член 6 от Директивата *„за внос с нетърговски характер се счита вносът, който отговаря на следните условия:*

а) не се извършва редовно;

б) състои се изключително от стоки за лична или семейна употреба от пътниците или от стоки, предназначени за подаръци.

Видът или количеството на стоките не могат да са такива, че да предполагат внос с търговска цел“.

При анализа на множеството възможни сценарии при вноса от пътници службите на Комисията категорично заключиха, че законодателната инициатива за изменение на разпоредбите на Директивата не е подходящо решение за справяне с докладваните проблеми, тъй като допълнителното прецизиране на определението на внос, който не се извършва редовно, като

„който се извършва рядко/от време на време/несвойствен“ само би усложнило нормативните определения без да увеличи правната сигурност. Просто не съществува еднозначно определение на „който не се извършва редовно“, представляващо цифрово изражение на честотата. При все това и по-специално що се отнася до акцизните стоки, при влизане в ЕС пътникът има право да носи количествата, които може да консумира предвид обичайното потребление на конкретното частно лице.

Пример 1: даден пътник преминава границата между ЕС и трета страна през ден и при всяко от влизанията си в ЕС, когато се връща от третата страна, носи стек цигари (200 къса).

Количеството от 100 цигари, което би трябвало да бъде консумирано на ден от въпросното частно лице, явно превишава обичайното поведение на потребителя. Подобен внос не може да се счита за такъв с нетърговски характер.

Пример 2: даден пътник преминава границата между ЕС и трета страна веднъж в седмицата и при всяко от своите влизания в ЕС, когато се връща от третата страна, носи пет пакета цигари и един литър водка.

Ако всички други условия са изпълнени, посочените в този пример количества не би следвало да предизвикат стартирането на митнически процедури.

Пример 3: даден пътник преминава границата между ЕС и трета страна всеки ден и влиза в ЕС с моторно превозно средство с пълен стандартен резервоар с бензин/дизел плюс допълнително 10 литра в преносим съд.

Много е малка вероятността частно лице да използва такива големи количества гориво за нетърговски цели.

Пример 4: даден пътник преминава границата между ЕС и трета страна веднъж в седмицата и при всяко от влизанията си в ЕС носи 3 пакета фино нарязан тютюн (общо 90 g), 4 литра непенливо вино, 1 литър уиски, 5 ръчни часовника, няколко флакона парфюм и 3 GPS устройства.

Въпреки че количеството на внасяните акцизни стоки изглежда съответства на изискванията на Директивата, вносите на други стоки поражда необходимост от контрол върху намеренията на пътника, съответно използването им за търговски цели.

Комисията е наясно, че има множество различни сценарии, които не могат да бъдат подробно и надлежно разгледани в рамките на настоящия доклад. Това многообразие може да бъде разгледано само на база конкретен случай, особено когато има признаци за избягване на данъци, като се вземат предвид всички условия, посочени по-специално в членове 4—6 от Директивата. По същество Комисията няма възражения по отношение на подхода, който редица държави членки са избрали за следене на броя пътувания на отделен пътник през определен период от време, по-специално по сухопътните граници с трети страни. Този мониторинг обаче не следва да води до непропорционално намаляване на свободата на пътувания за граждани на ЕС, нито да ограничава нормалното пресичане на границата за лица, които не носят никакви стоки, закупени в чужбина. Що се отнася до „структурирането“ на тези мониторингови дейности, държавите членки могат сами да определят мерките, които считат за най-подходящи и свързани с най-малка тежест.

Не трябва да се пренебрегва така също фактът, че много от разпоредбите на Директива 2007/74/ЕО на Съвета произтичат от международни конвенции, по които държавите членки и ЕС са договарящи страни. Следователно трябва да се запази съгласуваността на разпоредбите на Общността с разпоредбите на въпросните конвенции.

При тези обстоятелства на този етап Комисията не възнамерява да започва законодателна инициатива за решаване на описаните проблеми. Комисията обаче е готова да участва в разработването на административни инструменти и практики съвместно със заинтересованите държави членки, с които по подходящ начин да бъдат решени описаните проблемни случаи, и след това да сподели тези знания с други държави членки.

Справянето с описаните по-горе ситуации е дори по-сложно в случай на лица, които живеят в гранична зона, работещи в граничните зони или екипажи на транспортни средства (вж. член 13 от Директивата). При оценяването на такива премивания на границата, освен предвидените в членове 4—6 от Директивата изисквания, държавите членки трябва да вземат предвид и географското положение на дома на пътника, неговата трудова заетост и/или работна среда.

За улесняване разглеждането на такива специални случаи в член 3, параграфи 5 и 6 от Директивата са предвидени определения на „гранична зона“ и „работещ в гранична зона“. Според тези определения и във връзка с член 13, параграф 2 пътниците, които пътуват по-далеч от зона от 15 километра от границата („по въздушна линия“), не са обект на никакви други ограничения освен приложимите за всички други пътници. Някои частни лица обаче злоупотребяват с тази разпоредба, като спират в граничната зона и предават закупените в чужбина стоки на лица, които живеят на по-малко от 15 km от границата. Тъй като този внос обикновено се осъществява само на сухопътните граници, в Директивата са предвидени някои мерки, които държавите членки могат да прилагат за справяне/ограничаване на злоупотребите с предоставеното освобождаване.

Първо, пътниците, различни от въздушните и морските пътници, могат да пренасят само стоки (различни от тютюн, алкохол, гориво), чиято стойност не превишава 300 EUR на човек. За въздушните и морските пътници този лимит е в размер на 430 EUR.

Второ и с оглед на насърчаването на високо равнище на опазване на общественото здраве, държавите членки могат да понижат максимално допустимото количество, което се прилага за тютюневи изделия, до 20 процента от редовните количества (т.е. 40 цигари вместо 200). В тази връзка държавите членки могат сами да избират дали тези по-ниски лимити да се прилагат за всички пътници (член 8, параграф 1) или само за морските и сухопътните пътници (член 8, параграф 2).

Трето, държавите членки могат да понижат както паричния праг, така и количествените лимити за жителите на гранични зони, работещите в гранични зони и екипажите на транспортни средства, които се използват при международни пътувания, до равнище, което определят на национална база, вж. член 13, параграф 1 във връзка с член 13, параграф 2, втора алинея от Директивата. В някои случаи държавите членки са намалили количествата/сумите дори до нула.

Комисията напълно осъзнава трудностите, които срещат редица държави членки при прилагането на предвидените в Директивата специални случаи и освобождаване. Тя обаче счита, че действащото законодателство осигурява баланс между задължението на държавите членки да предотвратяват двойно данъчно облагане на нетърговски внос и суверенното право на държавите членки да защитават своята национална икономика и национални приходи.

И по този въпрос Комисията е на мнение, че законодателна инициатива по отношение на случаите в граничните зони не е приемлив подход за решаване на докладваните проблеми. Комисията обаче е готова да участва в разработването на административни инструменти и най-добри практики съвместно със заинтересованите държави членки, с които по подходящ начин да бъдат решени описаните проблемни случаи, и след това да сподели тези знания с други държави членки.

2.2.3. Член 8 — Третиране на други тютюневи изделия (тук: снус)

Една държава членка (Швеция) докладва, че с предвиденото в Директивата освобождаване от данък се злоупотребява при тютюневото изделие, наречено „снус“. Снус е тютюнево изделие, което подлежи на акциз съгласно шведското законодателство. Изделието е забранено на всички други пазари на ЕС освен в Швеция. Тъй като вносет на снус е освободен от данък само за стойности до прага от 430/300 EUR според член 7 (а не в рамките на количествените лимити по член 8), се оказва възможно в Швеция да бъдат пренесени огромни количества снус без да се облагат с данък, като се твърди, че е за лична употреба. Мерките за митнически контрол явно потвърждават, че снус се внася незаконно в Швеция по организиран начин и в големи количества от пътници (куриери) по фериботи в Балтийско море. Необложеният с данък снус се препродава на дребно в Швеция и очевидно причинява нарушения на пазара. Швеция предлага — чрез дерогация от членове 7 и 8 — да се въведе количествено ограничение за снус. Освен това Швеция предлага също така, да има количествени лимити за всички обложени с данък тютюневи изделия, включително бездимните тютюневи изделия.

Според член 8 от Директивата количествени лимити са предвидени за определени тютюневи изделия, които държавите членки следва да освобождават от ДДС и акциз. По отношение на други стоки, като тютюневи изделия, които не са включени в член 8, трябва само да се спазва прагът от 300/430 EUR (член 7). Изглежда, че шведската административна практика през годините на прилагане на прагове на освобождаване в размер на 4 300 SEK и 3000 SEK за пътници, които пристигат с лодка или кораб от трети страни, което е равно съответно на **507,49 EUR** (по въздух и море) и на **354,06 EUR** (други пътници), значително е влошила тази ситуация.

В този контекст явно националните мерки са с приоритетно значение. Чрез споменатите национални мерки шведските прагове на освобождаване биха могли да бъдат приведени в съответствие с предвидените в член 7 от Директивата суми в EUR, а също така да се насочат и към ограничаване вноса на снус. Примери за това могат да бъдат дадени с наркотиците, лекарствените средства, оръжията, експлозивите, порнографските материали, по отношение на които държавите членки упражняват своето суверенно право да забраняват или ограничават вноса и/или разпространението на такива продукти.

Понастоящем Комисията не възнамерява да предлага изменение на Директивата по отношение на третирането на „снус“.

2.2.4. Член 8, параграф 2 — Разграничение между въздушните пътници и другите пътници

Една държава членка предлага да се премахне разграничението между въздушните пътници и другите пътници (според което се прилагат по-ниски количествени лимити за тютюневи изделия само за пътници, които не са въздушни пътници).

Съгласно член 8, параграф 2 „Държавите членки могат да въведат разграничение между въздушните пътници и другите пътници, като прилагат по-ниските количествени лимити, посочени в параграф 1, само за пътници, които не са въздушни пътници.“ Премахването на това разграничение би довело до задължаване на държавите членки да прилагат по-ниски количествени лимити за тютюневи изделия (т.е. 40 вместо 200 цигари) за всички пътници или да не ги прилагат за никого.

Разпоредбата на член 8, параграф 2 в сегашния си вид дава възможност на държавите членки самостоятелно да решават дали да правят разграничение между различните видове пътуване или не. Запазването на тази разпоредба е наложително, за да се вземе предвид ситуацията в някои държави членки, които граничат по суша или вода с трети страни със значително по-ниски ценови равнища. На държавите членки обаче е предоставена възможност да решат да прилагат един и същ лимит за всички пътници.

Следователно Комисията не счита, че има причина да се премахне възможността, предвидена в член 8, параграф 2.

2.2.5. Членове 8, 9, 11 — Количествени лимити

Една държава членка предложи количествените лимити да се приведат в съответствие със (значително по-високите) ориентировъчни лимити, които се прилагат за пътниците в рамките на ЕС (член 32, параграф 3 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета), като по този начин се предотврати различното третиране на пътниците, идващи от трети страни.

Според членове 8, 9 и 11 от Директивата държавата членка освобождава от ДДС и акциз определени количества тютюневи и алкохолни изделия, както и горивото в стандартния резервоар и в преносим съд.

Основен принцип на вътрешния пазар на ЕС е, че няма ограничения за това какво частните лица могат да купуват и вземат със себе си, когато пътуват между държави от ЕС, доколкото продуктите са предназначени за лична употреба, а не за препродажба, с изключение на нови транспортни средства. Данъците (ДДС и акциз) са включени в цената на продуктите в държавата членка на закупуване и друго плащане на данъци не се дължи в която и да било друга държава членка. Въпреки това, за да определят дали стоките, които подлежат на акциз, са предназначени за лична употреба на частното лице, държавите членки установяват примерни равнища, но само за целите на доказването. Тези примерни равнища са няколко пъти по-високи от количествените лимити за освободения от данък внос по Директивата.

Следователно не би имало особен смисъл да се увеличат количествените лимити за освободения от данък внос до ориентировъчните примерни равнища

за данъчно обложени стоки в ЕС. Обратно, това би довело до дискриминиране на гражданите на Общността и в същото време би повишило риска от нарушения на конкуренцията. Количествените лимити според членове 8, 9 и 11 от Директивата спомагат за защитата на социално-икономическите, бюджетните и свързаните с общественото здраве политики на държавите членки, посредством определянето на ясни критерии за сравнение, приложими от националните органи във всеки един момент.

Комисията не подкрепя увеличаването на количествените лимити в членове 8, 9 и 11 от Директивата до примерните равнища, предвидени в член 32, параграфи 3 и 4 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета.

2.2.6. Член 10 — Възраст на пътниците

Една държава членка предлага да се замени указаната възраст „17 години“ с „18 години“ с оглед на мерките за опазване на общественото здраве на непълнолетните лица в различните държави членки.

Според член 10 от Директивата освобождаванията за тютюневи и алкохолни продукти не се прилагат за младежи под 17-годишна възраст. По закон възрастовото ограничение за употреба на алкохол във всички държави — членки на ЕС, зависи от националните/регионалните политики за опазване на общественото здраве, както и социално-икономическите политики. Макар че в някои държави членки е разрешено купуването и употребата на всички видове алкохол/алкохолни напитки само за лица на минимум 18- или дори 20-годишна възраст, в други държави членки се прилага по-ниска възрастова граница — 16 години — която важи или само за бира, или за всички видове алкохол/алкохолни напитки, включително спиртни напитки. Що се отнася до възрастовите ограничения за купуването и употребата на тютюневи изделия, ситуацията в държавите членки е сходна с тази за алкохола. В по-голямата част от държавите членки все пак се прилага по-високата възрастова граница — 18 години — за купуването на тютюневи изделия, а в по-малък брой държави членки тези изделия са разрешени за младежи на 16-годишна възраст. Освен това някои държави членки са въвели законодателни мерки за защита на младежите, които са в компетенциите на регионалните органи. Поради тази причина разпоредбите за пушене и пиене варират в широки граници дори в рамките на една държава.

Преди приемането на разпоредбите на член 10 от Директивата в сегашния им вид тези аспекти са подробно обсъдени, като възрастовата граница от 17 години, предвидена в член 10 от Директивата, отразява един справедлив компромис между различните юрисдикции и националните/регионалните политики за опазване на общественото здраве и социално-икономическите политики в държавите членки. Няма нови елементи, заслужаващи обсъждане, което би могло да доведе до различен резултат.

Следователно Комисията на този етап не възнамерява да изменя тази разпоредба, касаеща възрастта на пътниците.

2.2.7. Член 11 — Гориво в преносим съд

Една държава членка изрази мнението, че няма нужда да се предоставя освобождаване за горивото в преносим съд, главно поради практически съображения. Освен това същата държава членка предлага член 11 от Директивата да се приведе в съответствие с разпоредбите, установени в

членове 84 и 87 от Директива 2009/132/ЕО на Съвета за определяне приложното поле на член 143, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки, за целите на ДДС и в членове 107 и 110 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета за установяване на система на Общността за митнически освобождавания, за да се осигури по-ясно и по-последователно прилагане на освобождаванията от данък за горивото, което се съдържа в стандартния резервоар. Според член 11 от Директивата от ДДС и акциз може да бъде освободено горивото, съдържащо се в стандартния резервоар, и допълнително количество от 10 литра в преносим съд. Тези разпоредби са залегнали в няколко международни конвенции като Конвенцията от Киото и Истанбулската конвенция за временен внос, по които държавите членки и/или Европейският съюз са договарящи страни. Това съответствие между правилата на Общността и международното задължение трябва да бъде запазено. Освен това не трябва да се пренебрегват аспектите за безопасност на пътя, като се възприеме изцяло фискален подход.

От друга страна Комисията споделя опасенията на тези държави членки във връзка със злоупотребата с тези освобождавания, особено предвид това, че те са потвърдени и подробно описани в „Доклад относно разпоредбите за личния багаж — Докладване по въпроси, свързани с изпълнението на член 41 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета, въведен с Регламент (ЕО) № 274/2008 на Съвета“. В този случай обаче законодателната инициатива отново не изглежда най-подходящият инструмент за справяне с тези случаи на злоупотреби. По-подходящо би било да се разработят административни практики и инструменти за противодействие на тези злоупотреби. Разпоредбите на членове 84 и 87 от Директива 2009/132/ЕО на Съвета и на членове 107 и 110 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета биха могли да послужат за база за разработване на такива инструменти и практики.

Следователно освобождаването за горивото, съдържащо се в стандартните резервоари на превозните средства, както и освобождаването за гориво, съдържащо се в преносим съд с вместимост най-много 10 литра, следва да бъдат запазени. Комисията обаче е готова да участва в разработването на административни инструменти и най-добри практики съвместно със заинтересованите държави членки, с които по подходящ начин да бъдат решени описаните проблемни случаи, и след това да сподели тези знания с други държави членки.

2.2.8. Член 14 — Минимална сума на данъка

Една държава членка отпрати запитване дали посочената в член 14 сума (10 EUR) важи както за ДДС, така и за акциза (общо 10 EUR) или за всеки отделен данък (10 + 10 EUR).

Според член 14 „Държавите членки могат да решат да не налагат ДДС или акциз върху вноса на стоки от пътник, когато сумата на данъка, който би следвало да се наложи, е равна на или по-малка от 10 EUR“.

Комисията би желала да поясни, че тази минимална сума на данъка се отнася до общия изчислен данък (ДДС и акциз).

2.2.9. Връзка между паричните прагове и количествените лимити

В документа „Доклад относно разпоредбите за личния багаж — Докладване по въпроси, свързани с изпълнението на член 41 от Регламент (ЕО) № 1186/2009

на Съвета, въведен с Регламент (ЕО) № 274/2008 на Съвета“ държавите членки отправят критики по отношение на твърде либералните според тях възможности за избор между парични прагове и количествени лимити, които може да предизвикат нарушения на конкуренцията между държавите членки. По отношение на акцизите държавите членки не са докладвали за никакви нарушения на конкуренцията, нито са предоставили икономически данни в подкрепа на съответното допускане.

Следователно на този етап Комисията не възнамерява отново да започне обсъждания на тази тема — връзката между паричните прагове и количествените лимити.

2.2.10. Плаване по вътрешните водни пътища и пътнически транспорт по река Дунав

Един икономически оператор запита защо пътниците, които навлизат в ЕС по река Дунав с неморски плавателен съд, не могат да се възползват от освобождаването от ДДС и акциз за пътници. Службите на Комисията нямат готов отговор на този въпрос и ще го обсъдят с държавите членки, тъй като изглежда, че в този случай се касае за равноправно фискално третиране.

Комисията ще обсъди с държавите членки въпроса относно плаването по вътрешните водни пътища и пътническия транспорт по река Дунав в рамките на Комитета по акцизите.

3. ОБЩА ОЦЕНКА И ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Консултацията с държавите членки предостави актуална информация относно текущото прилагане на правото на Общността в националното законодателство. По-голямата част от държавите членки изразяват своята удовлетвореност от разпоредбите и не считат, че има нужда от преразглеждане на действащата Директива. Голям брой от получените мнения се отнасят единствено до езикови/редакторски промени. Поради тези причини на този етап Комисията предлага да не започва каквато и да било законодателна инициатива, целяща изменение на Директивата относно освобождаването от ДДС и акциз за пътници. Комисията обаче е готова да участва в разработването на административни инструменти и практики съвместно със заинтересованите държави членки, с които по подходящ начин да бъдат решени описаните проблемни случаи, и след това да сподели тези знания с други държави членки.

Всички коментари по същество са отразени в рамките на настоящия доклад. Държавите членки ще открият насоки по практически въпроси, главно във връзка с определенията и тълкуването на технически термини, използвани при прилагането на разглежданата Директива. Някои от мненията се отнасят до по-широки въпроси, уредени в други законодателни актове за акцизите (по-специално общите споразумения за акцизите, предвидени в Директива 2008/118/ЕО на Съвета). Тези мнения ще бъдат взети предвид в предложенията за преразглеждане на въпросните законодателни актове.

4. ПРИЛОЖЕНИЕ

Преглед на прилагането от държавите членки на освобождаванията и по-високи/по-ниски количествени лимити в съответствие с членове 7, 8, 13, 14 и 15 от Директива 2007/74/ЕО на Съвета

В съответствие с членове 7, 8, 13, 14 и 15 от Директива 2007/74/ЕО на Съвета държавите членки могат да се възползват от освобождавания и по-високи/по-ниски количествени лимити при прилагането на разпоредбите на разглежданата Директива. Тези разпоредби се прилагат на национално равнище. В таблиците по-долу е представен преглед на прилагането на такива освобождавания от страна на държавите членки.

Прилагане на намалени количества/намален паричен праг в съответствие с член 7, параграф 2 и член 8, параграфи 1—2

ДЧ	Намален паричен праг в съответствие с <u>член 7, параграф 2</u> в EUR	Намалени количества за всички пътници в съответствие с <u>член 8, параграф 1</u>	Намалени количества за пътници, които не са въздушни пътници, <u>член 8, параграф 2</u>
1	2	3	4
AT*	150	не	не
BE	175	не	не
BG	не	отчасти да	да
CY	175	не	не
CZ	200	не	не
DE	175	не	не
DK	не	не	не
EE	не	само за член 8, параграф 1, букви а) и г)	—
EL	150	не	да
ES	150	не	не
FI	не	не	не
FR	150	не	не
HU	150	не	да
IE	215	не	не
IT	150	не	не
LT	147,70	не	да
LU	175	не	не
LV	282,01	не	да
MT	не	не	не
NL	не	не	не
PL	не	ДДС — не; акцизи — и двете	да
PT	150	не	не
RO	не	само за член 8, параграф 1, буква а	не
SE	не	не	да (само до известна степен)
SI	150	не	не
SK	не	отчасти да	да
UK	не	не	не

* Австрия прилага член 8, параграф 3 за пътници, пристигащи от Samnauntal.

Прилагане на намалени количества/намален паричен праг в съответствие с член 13, параграф 1, буква а)

ДЧ	Тютюн а) цигари б) пурети в) пури г) тютюн за пушене	Алкохол и алкохолни напитки а) над 22 об. % или неденатуриран етилов алкохол от 80 об. % или повече б) 22 об. % или по-малко в) непенливо вино г) бира	Гориво а) стандартен резервоар б) преносим съд	Паричен праг (максимална сума в EUR)
AT	а) 25 б) 10 в) 5 г) 25 g	а) 0,25 литра б) 0,75 литра в) 1 литър г) 2 литра	—	20 EUR, вкл. 4 EUR за храна и безалкохолни напитки
BE	не	не	не	не
BG	не	не	не	не
CY	не	не	не	не
CZ	не	не	не	не
DE	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0 литра б) 0 литра в) 0 литра г) 0 литра	—	90 EUR
DK	не	не	не	не
EE	не	не	не	не
EL	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 1 литър б) 2 литра в) 4 литра г) 16 литра	а) гориво в стандартен резервоар б) 10 литра гориво в преносим съд	175 EUR
ES	а) 200 на месец	не	не	не
FI	не	не	не	не
FR	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0,25 литра б) 0,50 литра в) 0,50 литра г) 4 литра	а) гориво в стандартен резервоар — 200 литра б) 10 литра гориво в преносим съд	макс. 175 EUR (пътници на 15 години и повече). За пътници под 15 години — 40 EUR.
HU	не	не	не	не
IE	не	не	не	не
IT	а) 20 б) 10 в) 5 г) 25 g	а) 0,125 литра б) 0,250 литра в) 1 литър г) 2 литър	само стандартен резервоар	50 EUR
LT	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0,5 литра б) 0,75 литра в) 0,75 литра г) 4 литра	а) гориво в стандартен резервоар б) няма освобождаване за преносим съд	147,70 EUR
LU	не	не	не	не
LV	не	не	не	не
MT	не	не	не	не
NL	не	не	не	не
PL	не	а) 0,5 литра (само за ДДС) б) 0,5 литра (само за ДДС) в) 0,5 литра (само за ДДС) г) 2 литра (само за ДДС)	не	не
PT	не	не	не	не
RO	не	не	не	не
SE	не	не	не	не
SI	а) 25 б) 10 в) 5 г) 250 g	а) 0,25 литра в) 1 литър	—	40 EUR

SK	не	не	не	не
UK	не	не	не	не

Прилагане на намалени количества/намален паричен праг в съответствие с член 13, параграф 1, буква б)

ДЧ	Тютюн а) цигари б) пурети в) пури г) тютюн за пушене	Алкохол и алкохолни напитки а) над 22 об. % или неденатуриран етилов алкохол от 80 об. % или повече б) 22 об. % или по-малко в) непенливо вино г) бира	Гориво а) стандартен резервоар б) преносим съд	Паричен праг (максимална сума в EUR)
AT	а) 25 б) 10 в) 5 г) 25 g	а) 0,25 литра б) 0,75 литра в) 1 литър г) 2 литра	—	20 EUR, вкл. 4 EUR за храна и безалкохолни напитки
BE	не	не	не	не
BG	не	не	не	не
CY	не	не	не	не
CZ	не	не	не	не
DE	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0 литра б) 0 литра в) 0 литра г) 0 литра	—	90 EUR
DK	не	не	не	не
EE	не	не	не	не
EL	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 1 литър б) 2 литра в) 4 литра г) 16 литра	а) гориво в стандартен резервоар б) 10 литра гориво в преносим съд	175 EUR
ES	а) 200 на месец	не	не	не
FI	не	не	не	не
FR	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0,25 литра б) 0,50 литра в) 0,50 литра г) 4 литра	а) гориво в стандартен резервоар — 200 литра б) 10 литра гориво в преносим съд	макс. 175 EUR (пътници на 15 години и повече); за пътници под 15 години — 40 EUR.
HU	не	не	не	не
IE	не	не	не	не
IT	а) 20 б) 10 в) 5 г) 25 g	а) 0,125 литра б) 0,250 литра в) 1 литър г) 2 литра	само стандартен резервоар	50 EUR
LT	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0,5 литра б) 0,75 литра в) 0,75 литра г) 4 литра	а) гориво в стандартен резервоар б) няма освобождаване за преносим съд	147,70 EUR
LU	не	не	не	не
LV	не	не	не	не
MT	не	не	не	не
NL	не	не	не	не
PL	не	а) 0,5 литра (само за ДДС) б) 0,5 литра (само за ДДС) в) 0,5 литра (само за ДДС) г) 2 литра (само за ДДС)	не	не
PT	не	не	не	не

RO	не	не	не	не
SE	не	не	не	не
SI	а) 25 б) 10 в) 5 г) 250g	а) 0,25 литра в) 1 литър	—	40 EUR
SK	не	не	не	не
UK	не	не	не	не

Прилагане на намалени количества/намален паричен праг в съответствие с член 13, параграф 1, буква в)

ДЧ	Тютюн а) цигари б) пурети в) пури г) тютюн за пушене	Алкохол и алкохолни напитки а) над 22 об. % или неденатуриран етилов алкохол от 80 об. % или повече б) 22 об. % или по-малко в) непенливо вино г) бира	Гориво а) стандартен резервоар б) преносим съд	Паричен праг (максимална сума в EUR)
AT	а) 25 б) 10 в) 5 г) 25 g	а) 0,25 литра б) 0,75 литра в) 1 литър г) 2 литра	—	20 EUR, вкл. 4 EUR за храна и безалкохолни напитки
BE	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0,25 литра б) 0,50 литра в) 2 литра г) 8 литра	а) стандартен резервоар — няма б) преносим съд — няма	макс. сума 175 EUR
BG	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 1 литър б) 1 литър в) 2 литра г) 4 литра	а) гориво в стандартен резервоар б) 10 литра гориво в преносим съд	150 EUR
CY	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0,25 литра б) 0,50 литра в) 1 литър г) 3 литра	—	35 EUR
CZ	—	—	—	300 EUR
DE	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0 литра б) 0 литра в) 0 литра г) 0 литра	—	90 EUR
DK	не	не	не	не
EE	не	не	не	не
EL	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 1 литър б) 2 литра в) 4 литра г) 16 литра	а) гориво в стандартен резервоар. б) 10 литра гориво в преносим съд	175 EUR
ES	не	не	не	30 или 43 EUR
FI	<i>На месец:</i> а) 200 б) 100 в) 50 г) 250 g	<i>На месец:</i> а) 1 литър б) 2 литра в) 4 литра г) 16 литра	<i>на месец:</i> а) гориво в стандартен резервоар б) 10 литра гориво в преносим съд	430 EUR на месец (въздушно и морско пътуване); пътуване по суша — паричен праг за стоки, внасяни наведнъж, макс. 300 EUR
FR	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0,25 литра б) 0,50 литра в) 0,50 литра г) 4 литра	а) гориво в стандартен резервоар — 200 литра б) 10 литра гориво в преносим съд	макс.: 175 EUR (пътници на 15 години и повече); за пътници под 15 години — 40 EUR.

HU	не	не	не	не
IE	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0,35 литра б) 0,50 литра в) 0,75 литра г) 4 литра	а) гориво в стандартен резервоар б) 10 литра гориво в преносим съд	430 EUR
IT	а) 20 б) 10 в) 5 г) 25 g	а) 0,125 литра б) 0,250 литра в) 1 литър г) 2 литра	само стандартен резервоар	50 EUR
LT	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0,5 литра б) 0,75 литра в) 0,75 литра г) 4 литра	а) гориво в стандартен резервоар б) няма освобождаване за преносим съд	147,70 EUR
LU	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 0,25 литра б) 0,5 литра в) 2 литра г) 8 литра	—	175 EUR
LV	не	не	не	не
MT	не	не	не	не
NL	а) 40 б) 20 в) 10 г) 50 g	а) 1 литър б) 1 литър в) 2 литра г) 8 литра	няма по-малко количество	няма по-нисък праг
PL	не	а) 0,5 литра (само за ДДС) б) 0,5 литра (само за ДДС) в) 0,5 литра (само за ДДС) г) 2,0 литра (само за ДДС)	не	не
PT	а) 80 б) 20 в) 10 г) 50 g	—	—	200 EUR
RO	не	не	не	не
SE	а) 100 б) 20 в) 20 г) 100 g	а) 0 литра б) 0 литра в) 0 литра г) 0 литра	—	0 EUR
SI	а) 25 б) 10 в) 5 г) 250 g	а) 0,25 литра в) 1 литър	—	40 EUR
SK	не	не	не	не
UK	не	не	не	не

Прилагане на освобождаванията в съответствие с членове 14 и 15

ДЧ	Освобождавания по член 14 (не се налага ДДС или акциз, ако данъкът е равен или по-малък от 10 EUR)	Освобождавания по член 15 (коригиране/закръгляне на сумите в национална валута спрямо сумите в EUR)*
AT	да	не
BE	не	не
BG	не	не
CY	да	не
CZ	да	да (само за член 15, параграф 2)
DE	не	не
DK	не	не
EE	не	не
EL	не	не

ES	не	не
FI	не	не
FR	не	не
HU	не	да (само за член 15, параграф 2)
IE	не	не
IT	да	не
LT	не	да (само за член 15, параграф 2)
LU	да	не
LV	не	да (само за член 15, параграф 2)
MT	да	не
NL	не	не
PL	да	не
PT	да	не
RO	да	не
SE	да	да
SI	не	не
SK	не	не
UK	не	да